

foto Jana Matěásková

Milý čtenáři!

Zažádal jsem si o dotaci, abych mohl v klidu psát články do svých e-zinů.
A teď musím psát zhodnocení projektu a vytvořit vyúčtování – a nemám skoro čas na to psát články do svých e-zinů.

Trošku mi to připomíná písničku Jahody trhala, zmokla jí trvalá.

Prostě přišel Macháček na koláče... 😊

Bronzový portrét malého děvčátka se stává exponátem měsíce února

Busta je dílem Antonína Karče, profesora a ředitele turnovské uměleckoprůmyslové školy. Představuje mistrné a precizní zachycení podoby jeho dcery Miroslavy. Právě letos si připomínáme 140 let od založení odborné školy pro broušení a zasazování drahokamů, dnešní SUPŠ a VOŠ v Turnově, ale také 145 let od narození jejího profesora a v pořadí třetího ředitele Antonína Karče (1879 – 1952).

Všestranný Karč byl ale nejen dobrým ředitelem, pod jehož vedením dosáhla škola největších úspěchů na mezinárodním poli, ale také výborným designérem, sochařem, cizelérem, malířem a kreslířem. S jeho bohatou uměleckou pozůstalostí získalo Muzeum Českého ráje soubor tepaných šperků, olejomalby, kresby i sochařská díla včetně této komorní bronzové busty, portrétu jeho druhé dcery Miroslavy (1919 – 1996).

Karčem vymodelovaná hlava malého děvčátka byla patrně odlita v proslulé pražské dílně Franty Anýže, s nímž se Karč od studií na pražské Umprum přátelil a spolupracoval, a poté Karčem mistrovsky vycizelována. Cizelér může výrazně ovlivnit výsledek sochařovy práce, tím, jak citlivě dokáže očistit hrubý odlitek z pískové formy, zaretušovat případné vady z procesu odlévání, sjednotit celý povrch a také charakterizovat zobrazený materiál. V tomto případě Karč pozoruhodně odlišil jemnou dětskou pleť od hrubší textilní struktury krajkového čepečku.

Busta děvčátka bude vystavena pouze do 29. února. (MČRT)

Muzeum musí umět i trochu provokovat

Nejnovějším přírůstkem do stálé expozice „Historie – město Turnov“ se stal model plastiky výtvarného objektu věnované osobnosti prvního československého prezidenta republiky Tomáše Garrigua Masaryka, který měl být umístěn do nově regenerovaného Parku T. G. M. na sídlišti u nádraží. Vyhlášení soutěže v roce 2022 mezi výtvarníky vyvolalo značný zájem, o čemž svědčí celkem 25 přihlášených návrhů. Odborná porota po náročné debatě zvolila vítězným návrhem plastikou „Pravda roste s námi“ od Petra Valera.

Moderní pojetí výtvarného díla vyvolalo na veřejnosti rozporuplné reakce. Kritika a nepochopení plastiky kolovaly v médiích a na sociálních sítích. Vášnivě diskuse a nesouhlas s provedením díla vyvrcholily v červnu roku 2022 na jednání městského zastupitelstva, kde nebyl vítězný návrh odsouhlasen, podle některých zastupitelů byl příliš nečitelný a kontroverzní. Plastika tak v parku na sídlišti nebyla realizována a z projektu zbyl jen model, který autor zapůjčil do expozice turnovského muzea. (MCRT)

Centrum Turnova bude tišší, dlažební kostky na rušné komunikaci druhé třídy nahradí speciální asfalt, řekl hejtman Martin Půta.

Hlukové limity překračuje doprava na náměstí Českého ráje dlouhodobě. Potvrdila to i měření, která tam hygienici dělali loni na podzim současně s měřením kvality ovzduší. Vyhodnocení měření ale zatím hygienici k dispozici nemají.

„Dlouhodobě tam nevycházely limity a nebyla jiná cesta, jak to upravit. Řešili jsme to s památkáři, nakonec se je podařilo přesvědčit, jinak bychom pořád

dokola platili pokuty,“ doplnil Sviták. Na náměstí a pod ním v Hluboké ulici kostky zůstanou. Asfalt nechá kraj položit na silnici v ulici 5. května, která je součástí krajské silnice II/283 od kostela sv. Františka z Assisi dál. Součástí projektu, jehož náklady projektanti odhadli na necelé tři miliony, by měla být i úprava přechodu pro chodce nebo veřejného osvětlení.

Přes turnovské náměstí vede rušná silnice směrem na Lomnici nad Popelkou a Semily, po níž denně podle sčítání projede kolem 15.000 automobilů včetně kamionů. Na hluk si stěžují obyvatelé přilehlých domů, radnice proto nechala opakovaně provést měření, která nadlimitní hluk potvrdila. Podle starosty Tomáše Hockeho by řešením byla výměna žulových kostek za asfalt, náměstí je ale důležitou turistickou tepnou a asfalt by mohl znehodnotit jeho architektonickou hodnotu.

Nadlimitní hodnoty jsou podle starosty hlavně v místech vjezdů na náměstí, z ulic Hluboká a 5. května. Žulové kostky vnímá starosta nejen z hlediska historické hodnoty náměstí, ale i bezpečnosti. Když řidič vjede z asfaltu na kostky, i on vnímá zvýšený hluk při jízdě. „Aby si uvědomil, že vjíždí do zóny, která není pouze tranzitní komunikací přes město Turnov, ale je to i náměstí a nejdůležitější společenský prostor, který ve městě máme,“ dodal Hocke.

(Náš REGION – ČTK)

Turnovské kulturní tipy:

čtvrtek 15. února od 13 hodin, městské divadlo
Žlutomodrý kocour 2024

Za dobu svého působení se stal festival největší přehlídkou amatérských divadel v České republice. Můžete se tak těšit na pořádnou porci divadelních představení všeho druhu.

16.00 Bratři Čapkové: Stvořitel (*Dnes nepřijdu, Mnichovo Hradiště*)

17.30 Imjoy *& Motel Český ráj (*autor inscenace: Martin Nožička*) **FOTO**

19.30 E.E. Kisch – M. Macourek: Tonka Šibenice (*Divadelní soubor Hostivice*)

21.00 Sex (*Ochotnický spolek ŽUMPA*)

22.30 Ba naopunk (*Psycho-punk-popový kvintet z Turnova*)

Páteční, sobotní a nedělní program najdete na stránkách Kultury Turnov.

čtvrtek 15. února od 17 hodin, knihovna na vlakovém nádraží

Rok na Havajských ostrovech

Zážitky ze čtyř cest Petra Nazarova jsou spojeny s vyprávěním o místních zvycích, tanci Hula Hula, šamanismu a léčitelství, o přírodních krásách ostrovů a putování po jednotlivých ostrovech (Oahu, Maui, Lanai, Molokai, Kauai, Big Island).

úterý 20. února od 10 hodin, knihovna na vlakovém nádraží

Netradiční univerzita: Sychrov a okolí

Cyklus šesti přednášek o památkách, historii i současnosti Sychrova a blízkého okolí. Pět přednášek bude mít kastelán Sychrova Miloš Kadlec a jednou bude přednášet historik Jan Havelka o obcích kolem Sychrova. Série šesti přednášek bude probíhat jednou za 14 dní. Celková cena je 300 Kč za celek, případně na každou přednášku bude vstupné 70 Kč.

úterý 20. února od 18 hodin, Dům Na Sboře

Večer Na Sboře – Autorský večer Aleny Radoušové

Autorský večer Aleny Radoušové k 30. výročí založení regionálního knihkupectví Kniha Českého ráje, nakladatelství RA a také k významnému životnímu jubileu. Hudební doprovod Bohuslav Lédl a hosté.

čtvrtek 22. února od 17 hodin, knihovna na vlakovém nádraží

Pozdravy z Českého ráje

Historik Antonín Mojsl z turnovského muzea představí svoji knihu o turismu v našem regionu na přelomu 19. a 20. století.

TATOBITY –

**ZVEME VÁS NA III. TATOBITSKÝ
VELIKONOČNÍ JARMARK
PÁTEK 22.3. OD 14,00HOD
KULTURNÍ DŮM TATOBITY**

**Tešit se můžete na výrobky z proutí,
pedigu, keramiky, velikonoční dekorace,
domácí mazance, cukrářské výrobky,
ochutnávku vína, točené pivo, kávu**

**Dne 1.3.2024 od 19,00hod.
na sále KD Tatobity**

vystoupí

**ZUZANA
BUBÍLKOVÁ
A
MILAN PITKIN.**

Hudebně je bude doprovázet
FANDA ČERMÁK,
zpívající zlaté České hity.

Předprodej vstupenek
od 7. února 7.2.2024 na
OÚ Tatobity.

Cena 300,-Kč

Okrašlovací spolek v Rovensku pod Troskami, Město Rovensko p. Tr. a Bobřici

si dovolují pozvat ctěné občanstvo rovenské i přespolní na

Masopustní průvod

zakončený veselící v sále radnice

v Rovensku pod Troskami

Sraz v sobotu 17. února 2024 ve 14.30 hod. na Týně

Masopustní průvod doprovodí
a v sále radnice zahraje a zazpívá rovenská kapela
„Masopustní úterý“.

Těšíme se na hojnost masek a Vaši dobrou náladu.

Masopust bude takový, jaký si ho společně uděláme...

lomnice n/p

Rekonstrukce Jilemnické ulice bude letos pokračovat

V loňském roce byla započata kompletní rekonstrukce krajské silnice ve směru z centra na Jilemnici, tedy části ulice Plk. Truhláře a Jilemnická. Po celou loňskou stavební sezónu provádělo Vodohospodářské sdružení Turnov s firmou MIZERA-STAVBY výměnu a rekonstrukci vodohospodářských sítí. Hotov je úsek od Tylova divadla po křižovatku s ulicemi K Urnovému háji a Gen. L. Svobody.

Pro letošní rok je nutno dokončit rekonstrukci kanalizace po horizont u firmy Vůně dřeva a vodovodu až po cestu do „Rybníček“. Již nyní probíhá výměna sítí u „okálů“ v Jilemnické, v hlavní silnici budou práce započaty, podle počasí, v průběhu února. Provoz nebude úplně omezen, bude řízen semaforem.

Od března nastoupí firma M-silnice Hradec Králové, realizující rekonstrukci silnice pro Krajskou správu silnic Libereckého kraje. Předmětem prací bude úsek od Tylova divadla po začátek obce Košťálov. V rámci rekonstrukce se střídají úseky s plnou náhradou podkladních štěrků (ve městě nebo v Rybníčcích), se studenou recyklací (přemletím stávajících podkladů), frézováním

s obnovou krytu nebo bez úpravy (v místě s nedávno položeným povrchem). Ve městě se obnoví i chodníky, autobusové zastávky, křižovatky s ulicemi Kavánova, K Urnovému háji i Gen. L. Svobody apod. Mimo město se řeší vjezdy, propustky a odvodnění (příkopy). Celá stavby by měla být dokončena v tomto roce.

V celém úseku, na hranici města, provedeme nové veřejné osvětlení, ČEZ Distribuce zde pak také plánuje své dvě drobnější investice. Vše koordinujeme.

A jak bude organizovaná doprava? Průjezd na Jilemnici nebude od 18. března možný. Objízdna trasa bude vedena přes Stružinec a Košťálov. Od začátku dubna do konce srpna bude po objížďce jezdit i autobusová doprava a autobusová zastávka pro Želechy bude přemístěna do Stružince. Od tohoto data pak bude plně uzavřen i vjezd do úseku Lomnice – Želechy. Příjezd do Želech bude možný pouze po jiných komunikacích a cestách. S dodavatelem stavby jsme domluveni na výpravách výtluků na spojnici Želechy – Stružinec, Stružinec – Nové Dvory a Nové Dvory – Jilemnická.

Pro osobní dopravu bude příjezd do ul. K Urnovému háji možný před ul. Gen Svobody, práce na silnici v křižovatce budou na „poloviny“ a přejetí přes Jilemnickou tedy bude možné.

/ Zdeněk Rajm, místostarosta města

#

ZÁMEK KONFERENCEČNÍ SÁL
Lomnice nad Popelkou

BESEDA S AUTORSKÝM ČTENÍM

Jindřich Mann
Stříbrný kouzelník

20. 2. 2024 | 18:00

Vstupné 100 Kč | Vstupenky na www.zamek.kislomnice.cz nebo v TIC

Večerem provede Joachim Dvořák

KOŠTÁLOV – Vyčištění naplavenin u historického mostu sv. Jána

Již od vánočních svátků v roce 2023, kdy Libštát překvapila nikým nečekaná velká voda, se o historický most zastavilo mnoho a mnoho naplavenin - klády, klacky, sudy, větve, igelity a různý jiný materiál neboli bordel. Tento naplavený nepořádek poté bránil normálnímu průtoku vody skrz mostní těleso, které je ve vlastnictví Libereckého kraje (ve správě Silnic LK). Dřevo a jiný materiál připlulo po vodním toku Olešky, který spravuje Povodí Labe. S ohledem na počasí, které si s námi někdy opravdu zahrává, kdy je schopné napadnout jeden den skoro 20 cm sněhu, a druhý den prší a prší a po sněhu nezbyde ani památka, se dala v těchto měsících opět očekávat velká voda a ta také přišla v lednu ještě dvakrát, ale ne v takové míře jako v prosinci.

Otázkou tedy je, kdo má za povinnost uklidit naplavený materiál, který připlul po Olešce a zastavil se o most. Správce povodí nám již v minulosti sdělil, že kdyby v korytě řeky nebyla překážka, tak plující materiál z Bělé a z jiných obcí kterými Oleška do Libštátu přitéká, odteče dál. Je tedy na straně vlastníka mostu (respektive jeho správce), tedy překážky, aby naplavený materiál včas a bezpečně uklidil a zabezpečil tím tak hladký průtok vody pod mostem.

„Jelikož nám ty naplaveniny zabraňující průtok pod mostem v Libštátě také ničí novou kanalizaci a také se samozřejmě Vy, Libštátští, bojíte o své majetky, které můžou být vyšší hladinou Olešky poničeny, tak voláte a chodíte na radnici a říkáte nám jestli víme o těch naplaveninách a jestli to řešíme, nebo uklidíme. Samozřejmě že jsme o naplaveninách věděli ihned od Vánoc a řešili a volali a psali, a zase volali a zase psali. Ono jde hlavně o princip - ne každý se ke svým povinnostem hlásí a řeší je sám od sebe, někdy možná třeba také spoléhá na to, že je za něj vyřeší někdo jiný, ale tak to být prostě nemá. Možná si třeba někdo také myslí, že další velká voda ty naplaveniny odnese zase o kus dál a dál a vyřeší se to tak samo,“ uvedl starosta Libštátu Pavel Janata v novém vydání Libštátského zpravodaje.

A doplnil: „Nakonec jsme se nápravy dočkali v pátek 26. ledna 2024, tedy skoro po měsíci. Mrzí mne, že to Silnicím LK tak dlouho trvalo. Dokud se nic nestane,

tak to zatím prochází, ale až se kvůli naplaveninám a velké vodě něco stane, tak už bude opravdu pozdě řešit, kdo co měl za povinnosti a jak k nim bohužel přistupoval.“ (zdroj: Libštátský zpravodaj)

LIBŠTÁT –

CRY BABY CRY

REŽIE: RENATA TOMEŠOVÁ

DIVADELNÍ SPOLEK J.K.TYL LOMNICE NAD POPELKOU

Divadelní spolek Mříčná

Vás zve na
zimní pohádku pro děti i dospělé

Mrázík

v neděli 17. 3. 2024
od 17 hodin
v KD Libštát

Vstupné 100 Kč, děti 30 Kč.
Občerstvení zajištěno.

sobota 2. 3. 2024 od 18hod
v KD Libštát vstupné 100,- Kč

NOVÁ VES n/P – Od 19. ledna funguje v obci nová hospoda. Otevírací doba je ve čtvrtek 14–22, v pátek 14–22, v sobotu 11–24 a v neděli 11–20.
(Zdroj: Helena a Ilona Urbanovy)

semily

Cenu města Semily za rok 2023 převzali v sobotu 10. února u příležitosti městského plesu Jaroslav Křapka a manželé Zuzana a Martin Klodnerovi.

Jaroslav Křapka je regionální spisovatel, autor humorek, vyprávěnek a krátkých povídek psaných ve stylizovaném nářečí uložených do knížek *Prauda praudoucí* a *Poudání vo poudání*. Obě dýchly na čtenáře lidovou moudrostí, laskavým i dryáčnickým humorem, hlubokým humanismem, láskou a úctou k lidem a osobitou poetikou vyprávění, kdy humor střídá např. citlivý pohled do světa lidí osudem postižených, kteří však nezatrpkli a rozdávají optimismus a radost.

Všestranný amatérský umělec, zpěvák a moderátor Semilské 12, harmonikář, autor písní nejen z Podkrkonoší, které vždy potěší a pohladí, se věnoval také divadlu a příležitostně si zazpívá v semilském pěveckém sboru Jizeran. Čtenáři Semilských novin ho poznali i jako znalce Nouzova. Byl semilským zastupitelem, stále pracuje v letopisecké komisi.

Zuzana a Martin Klodnerovi dlouhodobě a s velkým nasazením organizují a podporují celou řadu kulturních a společenských akcí ve městě. Jsou duší a tahouny spolku Cervus Semilensis, který pravidelně pořádá oblíbené kulturně-historické akce a připomínky významných výročí. Osobně organizují a zaštiťují také řadu charitativních akcí a projektů ve městě, které v minulém roce sjednotili pod hlavičkou nově založené Charity Semily. Významně se také podílejí na vnějších aktivitách semilské římskokatolické farnosti. V neposlední řadě je možné zmínit i jejich významný podíl na rozjezdu Domácího hospice 14 pomocníků.

Na snímku zleva: místostarosta David Pražák, Jaroslav Křapka, starostka Lena Mlejnková, manželé Zuzana a Martin Klodnerovi a 1. místostarosta Tomáš Sábl.
Foto: David Chlum.

Cena města Semily je svébytným projevem díky města žijícímu občanovi, spolku nebo jiné organizaci za činnost ve prospěch města nejen v daném kalendářním roce, ale i za celoživotní úsilí. V žebříčku ocenění se nachází mezi čestným uznáním a titulem Čestný občan města. Ačkoli jde o cenu symbolickou, která není svázána s finanční odměnou, je stále cenou uznávanou a prestižní.
(Semilské noviny)

Semilské kulturní tipy:

21. února v 19 hodin v Golfu
7 PÁDŮ HONZY DĚDKA

7 pádů Honzy Dědka je oblíbená talk show, kterou můžete znát z pravidelného

úterního vysílání na televizi Prima. Můžete se těšit na 90 minut příjemné zábavy a zajímavých rozhovorů „o všem a pro všechny“ se zajímavými hosty. Honza Dědek bude v Semilech zpovídat rodáka Jaromíra Noska a novým hostem místo Veroniky Žilkové bude herečka, režisérka a komička Petra Nesvačilová.

22. února v 17 hodin v muzeu

Vzpomínkový večer na Semilský fotoklub

Posezení s některými členy někdejšího Semilského fotoklubu. Součástí večera bude také videoprojekce a beseda o fotografování. Akce je určena nejen bývalým členům, ale všem, které fotografování zajímá. V semilském muzeu je do 25. února k vidění výstava prací čtyř členů tohoto fotoklubu - Miroslava Koudelky, Vladimíra Jíny, Jiřího Salače a Richarda Stehlíka. Vstup zdarma.

23. únor mezi 8. a 17. hodinou ve vestibulu knihovny

Burza knih se vrací po skoro dvouměsíční pauze a přinese opět jiné tituly za symbolické ceny.

25. února ve 14 hodin v muzeu

Dernisáž výstavy Včera, dnes a zítra

Slavnostní zakončení výstavy návrhů architekta Petra Fuchse v Muzeu a Pojižerské galerii Semily. Zahraje a zazpívá turnovský bard Zdeněk Pokorný.

BENEŠOV u Semil – Libereckému kraji se v soutěžích na silniční stavby daří snižovat náklady až o 30 procent, díky tomu se uskutečnění dočkají i projekty, s nimiž se letos původně nepočítalo.

Do obnovy svých silnic a mostů plánuje dát letos kraj 1,1 miliardy korun, v plánu je zhruba 40 akcí, další pokračují z loňského roku.

„V současné době máme vysoutěženo 30 akcí, do konce března, kdy máme vnitřně nastavený konečný termín, bychom chtěli mít připraveny všechny stavby na zahájení sezony. V tom celkovém součtu už se v úsporách oproti těm původně předpokládaným cenám pohybujeme někde kolem 300 milionů korun, postup včasných soutěží se nám velmi osvědčil,“ doplnil Sviták. Liberecký kraj má podle něj připravené silniční projekty na rok až dva dopředu, pokud zbývají peníze, operativně zařadí další stavby.

První soutěže na silniční stavby vyhlášoval kraj loni na podzim. K největším akcím bude letos patřit další etapa rekonstrukce silnice druhé třídy 292 z Benešova u Semil po křižovatku s hlavní silnicí I/14. První etapa dokončená v polovině loňského roku přišla bezmála na 244 milionů korun. Soutěž na navazující etapu zatím není uzavřená, náklady odhadli projektanti na téměř 276 milionů korun. „Jde o úsek v komplikovaném terénu, musí se budovat opěrné zdi a stavbu to prodražuje,“ vysvětlil důvody vysokých nákladů Sviták.

(Náš REGION – ČTK)

ŽELEZNÝ BROD – 19. 2. od 18.00 v kině

Tomáš Kubeš:

Mongolsko – svoboda a volnost

ŽELEZNÝ BROD – Jubilejní 10. ročník výstavy SALON se uskuteční ve dnech 17. 2. – 28. 3. 2024.

Slavnostní otevření výstavy, která se koná tradičně v Městské galerii Vlastimila Rady, proběhne **v pátek 16. února v 17.00.**

Předchozí ročníky projektu SALON představily kreativitu v mnoha výtvarných technikách, v použitých materiálech i zvolených tématech. Výstava tohoto typu záměrně stírá rozdíly mezi amatéry a profesionály – proto k účasti zveme jak školené umělce, tak laické autory. Vystavovat mohou také zájemci, kteří v Železném Brodě trvale nežijí, ale mají k němu úzký vztah.

Výstavu pořádá Občanská beseda, z. s. a IKS Železný Brod.

Jilemničtí Lyžaři, nejstarší lyžařský spolek v tehdejší Království českém, slaví 130 let

Stalo se tak na úplném počátku lyžování v Krkonoších v roce 1894. K 120. výročí založení ČKS SKI Jilemnice vydal Stanislav Henych, bývalý vynikající závodník, dlouholetý reprezentant a předseda jilemnického lyžařského spolku, rozsáhlou knižní publikaci s názvem „*At' to frčí*“. Kniha, čítající téměř čtvrt tisícovky stránek, obsahuje spoustu fotodokumentace, statistik, zápisů a vyprávění příběhů od úplných počátků jízdy na ski v Jilemnici až po současnost.

U počátku lyžování v západních Krkonoších a v okolí Jilemnice stáli dva významní pánové. Hrabě Jan Nepomuk Harrach a dolnoštěpanický řídicí učitel Jan Buchar. Pan hrabě nechal v roce 1892 dovézt do Krkonoš první lyže. Pan řídicí brzy poznal krásu pohybu na ski zasněženou zimní krajinou a již okolo Vánoc 1892 podnikl výlet na lyžích do hor. Jan Buchar má velkou zásluhu na rozšíření lyží mezi širokou veřejnost a školní mládež. Lyže se brzy staly populární, lyžníků rychle přibývalo a 15. dubna 1894 se sešla v Jilemnici skupina 16 lyžařů v čele s Janem Bucharem. Tito lyžníci založili nejstarší lyžařský spolek v Čechách v názvem Český krkonošský spolek Ski v Jilemnici.

Z ARCHIVU JIŘÍHO OŽDIÁNA Z MARTINIC

Lyžařské závody v Dolních Štěpanicích v zimě 1897. Zleva – Rudolf Kazda, Jan Buchar, Oldřich Hrubý, Hynek Bedrník, Josef Rössler-Ořovský, Rudolf Šaller.

Prvním předsedou byl zvolen jilemnický obchodník Rudolf Kazda. Stanovy spolku byly schváleny díky rakousko-uherské byrokracii až 5. dubna 1895. Spolkovou místností se stala nová výletní restaurace na Kozinci a byl pořízen i klubový prapor s nápisem „Ať to frčí“ a se jménem spolku.

Záhy začali první lyžaři uvažovat o měření sil při jízdě na ski, o závodění.

24. února 1895 uspořádali jilemničtí skiáci na Kozinci první regulérní české lyžařské závody, jejichž vítězem se stal domácí František Mládek. Populárními se staly nejen krátké společné výlety lyžařů okolo Jilemnice, ale i dlouhé celodenní túry do Krkonoš, mnohdy s přespáním na některé horské boudě.

A zde opět sehrál významnou roli řídicí učitel Jan Buchar, který propagoval jízdu na lyžích po horách a dal podnět ke vzniku horské turistiky v Krkonoších.

Tak jak přibývalo lyžařů, postupně byly zakládány nové lyžařské spolky nejen v Krkonoších, ale i na dalších místech Království českého a zrodila se myšlenka vytvořit celonárodní organizaci spolkového lyžování. Na začátku roku 1896 navrhl pražský Ski klub jilemnickému ČKS Ski, zda by nechtěl společně založit „českou jednotu skiáckou“. Trvalo ještě sedm let, než tato myšlenka mohla dojít k naplnění. 1. února 1903 byl založen Ski klub ve Vysokém nad Jizerou. Následovala iniciativa Josefa Rösslera-Ořovského z pražského Ski klubu, který pozval 21. listopadu 1903 zástupce těchto tří klubů do hostince V „Ráji“ v Jablonci nad Jizerou. Výsledkem setkání bylo založení Svazu lyžařů Království českého, jehož prvním předsedou byl zvolen jilemnický Jan Buchar.

/ Lyžaři ČKS SKI Jilemnice, *Zpravodaj města Jilemnice*

jičínsko

JIČÍN – 20. 2. v 19 hodin v Biografu Český ráj

Pavel Svoboda: Cesty na sever

Cestovatelská přednáška z dílny fotografa a dobrodruha Pavla Svobody. Daleký evropský sever v sobě skrývá surovost přírody, prostor pro outdoorové výpravy i dávku návykovosti. Na Islandu se vydáme na dvoutýdenní trek po jednom z nejodlehlejších míst ostrova, poloostrově Hornstrandir. Zimní Grónsko byl splněný sen. Jak vypadá život v inuitské vesnici? Čarokrásný podzim v Laponsku, exploze sytých barev rozzářila severskou tundru. Dlouhé treky divočinou finského i švédského Laponska doprovázejí stáda sobů, rybaření, polární záře a romantika v pohádkových srubech.

JIČÍN – Rada města schválila zadání pro soutěž na návrh zástavby Holínského Předměstí. O přípravě na vypsání soutěže město Jičín informovalo s více než ročním předstihem, kdy probíhaly přípravy. V lednu 2024 se navíc v Biografu Český ráj uskutečnila diskuse s občany o Holínském Předměstí a město Jičín vyhlásilo i dotazníkové šetření. Veškeré dostupné podklady včetně zvukového záznamu z diskuse jsou zahrnuty do soutěžních podmínek. Soutěž má podporu České komory architektů a při hodnocení budou zohledněny požadavky odborné i laické veřejnosti.

Účastníci soutěže mají dodat návrh na řešení infrastruktury v lokalitě, která je vymezena ulicemi Markova a Seifertova a silnicí I/35. Celková plocha je 16 hektarů. Návrhy musí zohlednit ochranné pásmo silnice první třídy, opatření proti hluku, nakládání s dešťovými vodami, opatření proti změnám klimatu, požadavek po veřejných prostranstvích a zeleni a možnosti dopravní obslužnosti. Klíčovým zadáním města je, že v lokalitě má vzniknout obytná čtvrť.

Bude zajímavé, jak se soutěžní návrhy s požadavky popasují, a nepochybně z konceptů vyplynou nové, nepředvídané nápady, v čemž právě spočívá přínos urbanisticko-architektonických soutěží. Podobnou soutěž si město Jičín vyzkoušelo i pro připravovanou Odpočinkovou zónu Cidlina, pro kterou probíhá sestavování projektové dokumentace, nebo pro obytnou zónu v lokalitě Kasárna, kde se již pracuje na výstavbě infrastruktury.

Soutěž bude dvoukolová. O dodaných urbanisticko-architektonických návrzích bude rozhodovat speciální porota, v níž zasednou architekti a zástupci města Jičína. Odbornou částí poroty budou architekti prof. Pavla Melková, doc. Petr Stolín a prof. Jan Šépka, dále jako náhradní člen Martin Rössler. Za město Jičín v porotě zasednou členové zastupitelstva, konkrétně starosta Jan Malý a místostarosta Petr Hamáček, a dále jako náhradní člen Jan Zachoval. Soutěžící mohou své návrhy podat do 12. dubna 2024, nato porota vybere maximálně pět, které postoupí do druhého kola. Všechny povinné součásti a dokumenty, které soutěžící musí zahrnout do svého návrhu, jsou popsány v podmínkách.

Záměr realizace zástavby v Holínském Předměstí je teprve na samotném začátku. Ze soutěže vzejde pouze návrh řešení. Do zahájení realizace uplynou roky, neboť v rámci příprav bude nutné vyřešit řadu úkolů a překážek, jako jsou tvorba projektové dokumentace, vyřešení majetkových poměrů, povolovací řízení stavby a v pozdější fázi i zajištění financování. V současné době se město Jičín soustředí na dokončení infrastruktury v již zmíněné lokalitě Kasárna, která se rozkládá mezi Valdštejnovou alejí a čtvrtí Čeřovka. I tomuto projektu předcházela několikaletá příprava, ovšem nyní jsou stavební práce již ve druhé polovině a v roce 2025 budou dokončeny. V závěru prací bude zahájen prodej parcel pro rodinné a obytné domy. Poptávka po bydlení v Jičíně ale bude pokračovat, proto město připravuje záměr zástavby Holínského Předměstí.

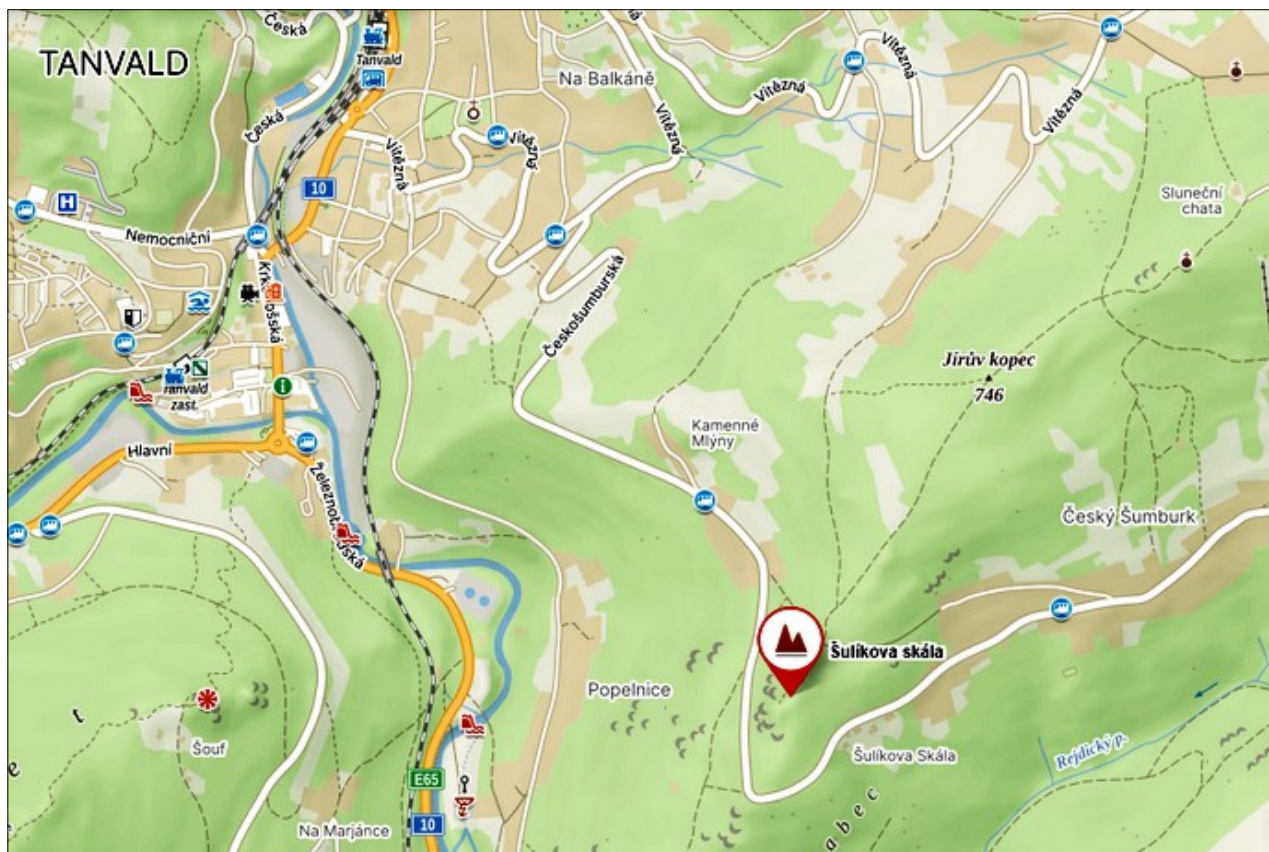
/ Jan Jireš

tanvaldsko

Šulíkova skála

Je to jedna z nejmladších vyhlídek Jizerských hor. Najdeme ji ve stráni proti Terezínce. Název získala podle skupinky domků, kterým se říkalo „U Šulíků“. Tam se údajně scházeli podloudníci a pašeráci k výměně zboží. Zřejmě se tu dost šidilo – ve zdejším nářečí šulilo.

Šulíkova skála, k níž vede zajímavá cesta také od příchovického kostela kolem majáku Járy Cimrmana, je útvar z prokřemenělého fylitu. Najdeme ji na jihozápadním výběžku Jírova kopce, na ostrohu čnicím nad Svárovem. Jak tato vyhlídka vznikla, napsal pan Josef Kuna (turista a znalec Jizerských hor): „Byl jsem u toho, když tehdejší odbor turistiky tělovýchovné jednoty Tanvald vyznačil Tanvaldský vyhlídkový okruh v roce 1973 modře, protože kolem Jablonce byl vyznačen již dříve vyhlídkový okruh červeně. Bylo to před spartakiádním rokem a k tomu se již v roce 1974 chystaly další doprovodné akce. Stavěly se přístřešky a lavičky s podporou města. Jako protějšek vyhlídky Tereziňka se domluvila i vyhlídka na skále odedávna zvané Šulíkačka. Pamatuji si, jak jsem na podzim vysekával čtyři otvory pro usazení zábradlí, aby se podle nich mohlo svařit zábradlí z trubek. Nakonec jednu díru ani nepoužili.“

**Skalní vyhlídka na Šulíkačce má ocelové zábradlí a byl z ní krásný výhled do údolí Kamenice, na Tanvald a Hamrsku, Muchov a Tereziňku. Ten však – jako u mnoha jiných vyhlídek – zakryly stromy, které přerostly, a tím částečně omezily možnost rozhlédnout se po okolí.
(Desenské noviny, foto J. Korbel, Mapy.cz)**

liberec

V Malé výstavní síni v Liberci probíhá výstava fotografií Karla Klinovského s názvem *Afrika, má krutá i něžná láska...*

Výstava fotografií z výprav po Africe, do které jezdí v posledních 25 letech velmi často, především do Botswany, Namibie a Zimbabwe, ale i do Tanzánie a Etiopie, potrvá v městské galerii na nám. Dr. Ed. Beneše do 31. března 2024.

Plukovník v.v. Karel Klinovský (*1960 v Liberci) v letech 1975-79 studoval Vojenské gymnázium v Opavě. Po gymnáziu nastoupil na Vysokou školu pozemního vojska ve Vyškově, kterou v roce 1983 úspěšně dokončil. Jeho spolužákem byl Petr Pavel. Po škole nastoupil k tehdejšímu vojenskému útvaru 9376 ve Vimperku, k rotě hloubkového průzkumu. Zde zastával velitelské a štábní funkce se zaměřením na výcvik a přípravu vojáků. Počátkem 90. let se účastnil své první zahraniční mise pod hlavičkou OSN v Iráku. V roce 1993 se v rámci svého působení v misi UNPROFOR podílel na záchraně obklíčených francouzských vojáků v oblasti pláže Karin. Za tento čin převzal francouzský Válečný kříž z rukou francouzského ministra obrany.

Na konci 90. let byl vyslán jako velitel 6. průzkumné roty do mírové operace KFOR. Následně působil na vrchním velitelství spojeneckých sil NATO v belgickém Monsu. Během své vojenské kariéry prošel i mnoha kurzy v USA, Německu a Nizozemsku. Bojové zkušenosti získal také na misi v Afghánistánu. V závěru kariéry působil ve funkci náčelníka odboru Velitelství výcviku Vojenské akademie Vyškov, kde byl spoluvůdcem kurzu základní přípravy a spoluzakladatelem nejnáročnějšího kurzu české armády, bojového kurzu Komando.

V roce 2016 vystoupil spolu s Václavem Cílkem v Českém rozhlase v pořadu Martiny Kociánové *Blackout: dokument o přežití*.

V roce 2017 se objevil v minisérii České televize *Provedu!*

V roce 2007 vedl výcvik herců pro film režiséra Václava Marhoulu *Tobruk*.

V roce 2019 přešel Continental Divide Trail.

Karel Klinovský je liberecký rodák. Své rané dětství trávil v Rudolfově v Jizerských horách a sem se i celý život vrací nejen ke svým rodičům, ale i k lesům a skalám svého mládí. Není lehké stručně charakterizovat jeho zájmy, protože jsou velmi různorodé a mnohdy doslova protichůdné. V profesním životě byl vojákem z povolání u speciálních jednotek a téměř pět let působil v nejrůznějších misích na Balkáně, v Iráku a Afghánistánu. Pro ty, kdo ho znali a znají jen z tohoto prostředí, je často velmi těžké uvěřit, že tento drsný a nesmlouvavý velitel doprovází své zážitky z cest na sociálních sítích a na různých výstavách poetickými a mnohdy velmi intimními postřehy, dokáže se rozněžnit nad drobným kvítkem orchideje a s nadšením umí dlouhé hodiny vykládat o africké, americké, slovenské a vlastně jakékoliv přírodě. Jak sám někdy říká, kompenzuje si tímto způsobem všechny ty hrůzy, zvěrstva a lidské utrpení, kterých byl svědkem během svých misí v zahraničí, ale i během svých cest, především do Afriky.

Cestovatel, s trochou nadsázky dobrodruh, tramp, vyznavač dlouhých trailů a adrenalinových sportů, amatérský fotograf, ale především milovník přírody a přežití v ní, obdivovatel českých a slovenských divokých orchidejí, a hlavně pak milovník Afriky s jejími lidmi, krajinou, zvířaty, kulturou, tradicemi. I v potápění, horolezectví, skákání padákem a v nekonečné samotě na amerických či slovenských trailech prý jen hledá jinou cestu k přírodě. Do Afriky jezdí v posledních 25 letech velmi často, především do Botswany, Namibie a Zimbabwe, ale i do Tanzanie a Etiopie. Když se zeptáte, co ho právě na subsaharské Africe tak přitahuje, odkazuje s úsměvem na jakýsi citát od Hemingwaye, že kdo má rád lidi, přírodu a hlavně zvířata, neměl by do Afriky jezdit, neboť se tam už stále bude muset vracet. A v jeho případě to platí stonásobně. Přestože ho srdce táhne na spoustu míst po celém světě, rozhodování o konečné destinaci většinou končí právě na „černém kontinentu“. Některé lokality, především v panenské Botswaně a v deltě řeky Okavango, zná

mnohem důvěrněji než většinu míst ve své domovské České republice a dokáže zde být zapáleným, trpělivým, důvěrným a velmi profesionálním průvodcem komukoliv, kdo se rozhodne jet do těchto míst právě s ním.

V přírodě dokáže být velmi pozorným pozorovatelem s velikým citem pro situační detail. To ostatně dokazuje prezentovaný výběr fotografií. Záběry zvířat a krajin jsou z rozmanitých cest do Botswany a Namibie v posledních patnácti letech, fotografie lidí jsou z expedice na dolní tok řeky Omo v Etiopii.

(Zdroje: kurátorka Jitka Mrázková + Jana Kodymová, Liberec)

Údolí divočiny, expozice krokodýlovců i výběh pro psy. **ZOO Liberec chystá nové projekty**

Poskytnutí mimořádných finančních prostředků na významné projekty ZOO Liberec schválili radní Libereckého kraje.

Kraj podpoří vybudování pódia v dětském koutku, rekonstrukci výběhů pro psy, projektovou dokumentaci na expozici mravenečníků a Údolí divočiny, výstavu krokodýlovců, vytápění v pavilonu tropů nebo architektonickou soutěž, jejímž cílem je přinést vize budoucího rozvoje ZOO a upřesnit možné termíny výstavby.

„ZOO Liberec je jeden z největších turistických cílů v kraji a bez dalšího rozvoje by nemohla tuto funkci plnit. Jsem proto rád, že můžeme podnikat konkrétní kroky k tomu, abychom z liberecké zoologické zahrady učinili moderní instituci mezinárodního významu. Velkorysé plány vedení této organizace se mi líbí a pevně věřím, že budou lákadlem pro spoustu stálých i nových návštěvníků,“ uvedl hejtman Martin Půta.

Minulý rok navštívilo libereckou zoologickou zahradu 408 540 návštěvníků, předloni pak dokonce 442 168 lidí.

„Zoologickou zahradu jsme převzali před dvěma lety. Od té doby společně s kolegy ze zahrady intenzivně pracujeme na plánování jednotlivých investic. Týká se to jak rekonstrukcí pavilonů ve stávající části zahrady, Lidových sadů a Dětského koutku, tak také rozvojových ploch. Některé menší věci už mohou lidé vidět, u některých, jako třeba pavilon žiraf nebo hudební kulturní centrum Lidové sady, jsme už blízko realizaci. Uvědomujeme si, že rozvojové plochy a stávající zahrada musí tvořit dobře fungující celek. Proto jdeme v prvním kroku nejprve cestou soutěže, jejímž cílem bude vyprojektovat tzv. Údolí divočiny,“ uvedla náměstkyně Květa Vinklátová.

Ale teď konkrétně - pódium v dětském koutku bude stát čtvrt milionu korun, celé náklady zaplatí kraj. Stavět by se mělo začít letos v únoru a hotovo by mělo být letos v listopadu. Dřevěné pódium pro umělce bude sloužit zejména pro letní scénu během rekonstrukce Lidových sadů.

Vylepšení výběhů pro psy vyjde na 1,225 milionu korun, kraj přispěje 670 tisíci. Budovat by se mělo začít letos v dubnu, termín dokončení se rýsuje v červnu příštího roku.

Na projektovou dokumentaci expozice mravenečníků přispěje kraj 300 tisíci; celkové náklady jsou 700 tisíc korun, kraj zbytek doplatí za dva roky, kdy by se mravenečníci měli dočkat.

Expozice krokodýlovců spolkně asi 900 tisíc korun, celé náklady zaplatí kraj. S výstavbou by se mělo začít už v březnu, hotovo by mělo být v červnu 2025. V ceně je i zhotovení terárií pro gekony.

Pavilon tropů potřebuje nové vytápění, stát by mělo 3 miliony, které zaplatí kraj. Budování vytápění má termín únor 2024 až červen 2025.

A je třeba také připravit projektovou dokumentaci 1. etapy přípravy Údolí divočiny. Příspěvek kraje činí nyní 2,44 milionu korun; celkové náklady jsou odhadovány na 18,755 milionu korun a kraj bude přispívat postupně každý rok až do roku 2029, kdy by mělo být hotovo.

„Pevně doufám, že šance podílet se na rozvoji a budoucí podobě zoologické zahrady bude pro architektky lákavá a do soutěžního dialogu se přihlásí co nejvíce zkušených a kreativních odborníků. Velice se těším na všechny výstupy a věřím, že se podaří vybrat ten nejvhodnější s ohledem na návštěvníky, naše zaměstnance, ale především na ohrožené druhy zvířat, které v tomto území najdou svůj nový domov,“ uvedl David Nejedlo, ředitel ZOO Liberec.

„Nový prostor by měl v návštěvnících vzbuzovat pocit, že my všichni – zvířata i lidé – jsme součástí jednoho světa, a vše co se děje zvířatům, děje se i nám. Pocit sounáležitosti a sdíleného světa je nezbytný pro dosažení poslání zoologických zahrad – ochranu biodiverzity, tedy ochranu různorodosti života na Zemi, ochranu divokých zvířat a divoké přírody,“ dodal ředitel Nejedlo.

(Zdroj: Liberecký kraj)

mladá boleslav

Městské divadlo Mladá Boleslav uvede komedii *Splašené nůžky*

První novou inscenací Městského divadla Mladá Boleslav bude titul *Splašené nůžky*, který čeká premiéra v pátek 16. února na velké scéně. Stovky repríz této hry po celém světě dokazují její kouzlo pro diváky už proto, že nikdy není stejná.

Děj diváka zavede do jednoho zdánlivě obyčejného kadeřnického salonu, o který se dělí svérázné duo kadeřníků - Antonín „Tony“ Řezníček a Barbara Marková. K těm chodí různá klientela – obchodník se starožitnostmi Lorenc, mladík Milan Veverka, dáma z vyšší společnosti Schubertová nebo třeba jistý

pan Rosický.... A všichni najednou budou ve špatnou chvíli na špatném místě. Nebo ne? Jisté je jen to, že na scéně se rozvine příběh s detektivní zápletkou, který budou mít možnost přímo ovlivnit sami diváci.

Komedie s názvem *Splašené* (někdy také *Bláznivé*) nůžky udivuje diváky již mnohá desetiletí. Na úplném začátku stála hra německého autora Paula Pörtnera Scherenschnitt, kterou autor napsal v roce 1963 jako detektivní psychodrama. Na konci 70. let se ale titulu chopili američtí herci a producenti Bruce Jordan a Marilyn Abramsová. Ti vytvořili komedii s detektivní zápletkou plnou herecké improvizace. Od roku 1980, kdy měla inscenace premiéru v Bostonu, byla přeložena do 11 světových jazyků a vidělo ji přes 9 miliónů diváků na více než čtyřiceti místech světa.

Tři její nastudování v USA jsou zapsána v Guinnessově knize rekordů na prvních třech místech jako nejdéle hraná činohra v historii amerického divadla. Bostonská inscenace je dokonce zaznamenána jako druhý nejdéle uváděný nemuzikálový titul na světě. Předstihla jí pouze detektivka od Aghaty Christie *Past na myši*.

V režii Michaely Doleželové, kterou už mladoboleslavští diváci mohou znát jako režisérku inscenace *Jméno*, se diváci mohou těšit na Romana Teprtu, Milana Ligače, Karolinu Frydeckou, Magdalenu Jirounkovou, Radima Madeju a Petra Prokeše.

/ Pavel Šubrt, SM Mladá Boleslav; foto Jarmila Vlčková

HRADEC KRÁLOVÉ – Hradecká galerie stále hledá mistrovské dílo. Odtajnila průběžné výsledky hlasování návštěvníků

Galerie moderního umění v Hradci Králové (GMU) zveřejnila průběžné výsledky hlasování z výstavy *Hledá se mistrovské dílo*, kde návštěvníci mohou rozhodnout o nejlepším obraze z jejích sbírek.

Výstava prezentuje více než 200 děl z období od konce 18. století až po současnost, a jejím hlavním cílem je porovnat zavedený názor dějin umění s vkusem soudobého publika. „Kombinujeme díla známých malířů s obrazy, která vytvořili autoři méně věhlasní, polozapomenutí, regionální, ale v podstatě neméně důležití,“ vysvětluje kurátor výstavy Tomáš Kolich.

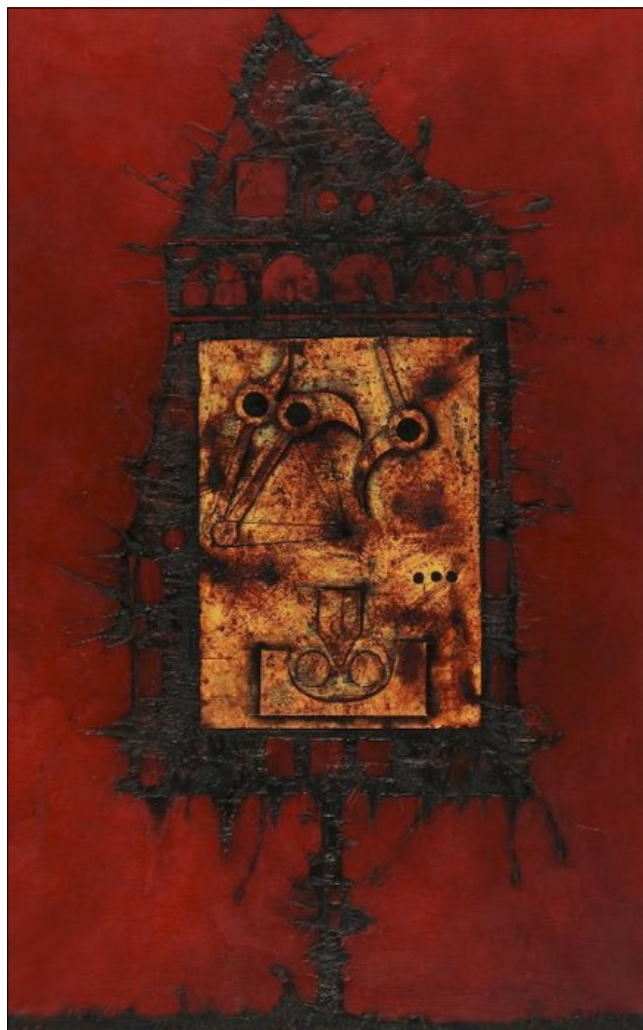
Možnost hlasovat pomocí žetonů zatím využilo 2 273 návštěvníků, kteří vhodili celkem 13 638 hlasů – každý může zvolit až šest děl.

Z průběžných výsledků vychází jako favoriti tři obrazy, které se přetahují o první místo a od ostatních „soutěžících“ odskočili již o několik desítek hlasů. Nejvyšší příčku s počtem 339 hlasů obsadil obraz *Keř II* namalovaný Františkem Muzikou /**FOTO 1**. Na druhém místě s 334 hlasy je aktuálně *Pokus o portrét Jiřiny Haukové* z dílny Mikuláše Medka /**FOTO 2**. V těsném závěsu s 332 hlasy je dotahuje obraz *Muž v klobouku* od Josefa Čapka /**FOTO 3**.

Podle kurátora Tomáše Kolicha z takto těsných výsledků vyplývají dvě fakta: „Různorodost těchto tří děl sice ukazuje, jak odlišný může být vkus jednotlivých návštěvníků, zároveň je zjevné, že u současného publika nejvíce bodují známí a „osvědčení“ autoři.“

Přesto se do nejlepší desítky dostali i malíři, které bychom ve velkých učebnicích dějin umění většinou nenašli. „Velkým překvapením je obraz *Ulice v Amsterodamu* od Stanislava Ježka, který získal 235 hlasů. Přitom dosud nikdy nebyl vystaven ani zapůjčen,“ doplňuje kurátorka GMU Petra Příkazská. Shodou okolností, jedno z děl tohoto autora bylo nedávno zařazeno do nové stáje expozice Národní galerie. To potvrzuje, že vkus publika ani kánon dějin umění nejsou neměnné, a s každou dobou se aktualizují.

**Hlasování probíhá až do 26. května.
Finální výsledky galerie zveřejní
v rámci květnové Muzejní noci.
(GMU v Hradci Králové)**

náš jubilant

Herečka Ludmila Roubíková (1919–1991)

Mezi neprávem zapomenuté slavné rodáky Vrchlabí patří svého času velmi obsazovaná filmová a televizní herečka Ludmila Roubíková (1919–1991) rozená Havlová.

Ludmila (Lída) Roubíková se narodila 4. ledna 1919 ve Vrchlabí v domě čp. 2 v dnešní Zámecké ulici. Jejím otcem byl hlídač Tomáš Havel, matkou Antonie Havlová.

Jak dlouho žila Ludmila Roubíková ve Vrchlabí je prozatím otazníkem. Jisté je naopak to, že aniž by měla teoretické zkušenosti, začala po skončení 2. světové války hrát profesionálně divadlo. Svě první angažmá měla v Městském divadle v Mostě (1945–46), poté působila ve Středočeském divadle v Mladé Boleslavi (1946–48), Městském oblastním divadle v Praze-Žižkově a pak v Praze -Libni (1948–50). Její herecká kariéra pokračovala Městským oblastním divadlem v Benešově (1950–55), zájezdovým divadlem Ústředního divadla československé armády (1955–57) a Východočeským divadlem v Pardubicích (1957–60). V letech 1960–1988 byla v angažmá v Divadle E. F. Buriana v Praze.

Ludmila Roubíková byla herečkou epizodních, ovšem výrazných rolí. Poprvé si jí všiml film na konci 50. let, stabilně se pak před filmovou kamerou objevovala v 60. až 80. letech. Účinkovala rovněž v mnoha televizních inscenacích a seriálech. Z těch nejvýznamnějších seriálů to byla *Nemocnice na kraji města*, *Synové a dcery Jakuba skláře*, *Třicet případů majora Zemana*, *Druhý dech* atd. Ludmila Roubíková natáčela též v našem regionu. Za všechny vzpomeňme film *Homolka a tobolka* z populární trilogie

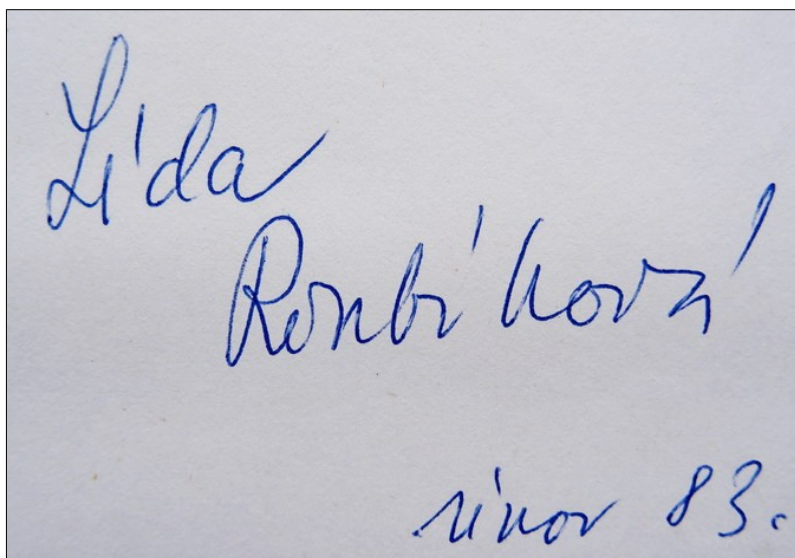
o rodině Homolkových. Jeho děj se odehrává ve Špindlerově Mlýně a Roubíková zde hrála pyšnou a zkušenou rekreatku Dernáčkovou, kterou nebohý kulturní referent Bradáček v podání

Vrah skrývá tvář – s Rudolfem Hrušínským a Radkem Brzobohatým

herce Jiřího Hrzána musí nést po schodech na zádech. Další její významnou rolí byla kuchařka Černá ve filmu *Holka na zabití*, který se natáčel mimo jiné na Žižkově boudě v Peci pod Sněžkou. Ludmila Roubíková zemřela 11. srpna 1991 v Praze ve věku dvaasedmdesáti let.

/ Ondřej Vašata, PULS

pozdní sběr

TURNOV – Dnes velké dílo šťastně dokonáno, znělo 15. února, ale před 150 lety, turnovským divadlem

Bylo třetím kamenným divadlem v Čechách. Za jeho vznikem stála vzácná dohoda místních finančníků a umělců. Funguje dodnes a na jeho prknech jsou k vidění krásné a zajímavé kousky. Městské divadlo v Turnově letos slaví významné jubileum a do budoucnosti vzhlíží s nadějí a touhou dostavby.

Budovu, která byla stavěna podle plánů Prozatímního divadla v Praze, slavnostně otevřela 15. února 1874 hra *Obžinky*. Předcházel jí proslov přednesený ředitelem turnovských divadelních ochotníků Jaroslavem Svobodou. Turnov je jedním z mála českých měst, kde se divadlo v podobě lidových pašijových her hrálo už v 18. století. Ochotnický spolek byl ustanoven v roce 1869 a od té doby zdejší ochotnické divadlo vzkvétá a je stále velmi živé. Ihned po otevření divadla začaly do Turnova přijíždět různé české divadelní společnosti, které plně využívaly možnosti hrát ve výjimečně komfortním prostředí, kterého se jim v jiných městech nedostávalo. Také v současnosti přijíždí do Turnova spousta umělců se svými zajímavými kusy. „Naším cílem je, aby si každý divák přišel na své, a proto se snažíme zařazovat do programu divadla co nejvíce uměleckých forem. Stejně tak myslíme i na nejmenší diváky a i pro ně hledáme stále nové a jiné formy divadla,“ vysvětluje dramaturgyně Městského divadla v Turnově Eliška Slováková.

Na jevišti turnovského divadla je možné kromě jednotlivých představení zhlédnout také několik přehlídek a festivalů. Více než 30 let se zde koná loutkářská přehlídka Turnovský drahokam, dále klání dětských soborů Turnovský štěk a Modrý kocour (od roku 2022 Žlutomodrý kocour). Tento čtyřdenní divadelní festival letos oslaví již 28. narozeniny.

Na 150. narozeniny turnovského divadla mysleli letos také organizátoři Městského plesu, který nesl podtitul *Co všechno umí divadlo?* Jeho třináctý ročník zaplnili milovníci divadla, tance a zajímavého programu do posledního

volného místa. Výtěžek plesu putoval na činnost dramatických souborů při turnovských základních školách.

A jaké jsou vize do budoucna? Ačkoliv bylo divadlo v době svého vzniku velmi moderní, dnešní doba má nároky, kvůli kterým by potřebovalo rekonstrukci, nebo lépe řečeno dostavbu. „Zdaleka nejde jen o nedostatečné zázemí pro diváky, jako jsou šatny, bar i toalety. Budoucnost divadla spočívá v možnosti uvádět jeho nové formy, které se do klasického kukátkového prostoru nehodí. Před 150 lety se Turnované zachovali vyloženě prorocky. Kéž bychom dokázali něco podobného jako kdysi oni,“ říká jednatel Kulturního centra Turnov David Pešek. Projekt dostavby divadla byl v roce 2020 velmi blízko své realizaci. Tu však nakonec zhatila pandemie nemoci covid-19. V roce 150. výročí jeho vzniku je však tento projekt znovu na stole a živý. Stavební povolení je stále platné a dostavba je tak „jen“ otázkou peněz.

/ Zuzana Uchytlová, GENUS

Michal Hrdý / sorry

trosečník – kulturně-společenský e-zin * vydavatel a redaktor: M. Fefík Podobský
fefik.sorry@seznam.cz * nechcete-li e-zin dostávat, dejte vědět!
všechna čísla naleznete na internetu: knihovna.jicin.cz/regionalni-zpravodaj